

for Sagens Paakendelse. Det er imidlertid Udvalget bekendt, at Bødereglene anvendes i alt Fald i nogle Voldgiftskredse, og man finder ikke Anledning til at foreslaa den ændret. Ej heller finder man at burde foreslaa Ændring i Afstandsbe- grænsningen (25 km) for den personlige Mødepligt.

I Paragraffens Stk. 3 er bl. a. indført den Ændring i Forhold til Reglerné i Loven af 12. Juni 1922, at Voldgiftsretten, hvis en indklaget udebliver uden lovligt Forfald, skal afsige Kendelse i Henhold til Klagerens Fremstilling, for saa vidt denne ikke strider mod det i Sagen i øvrigt oplyste; denne Af- fattelse foreslaas, fordi den skønnes bedre stemmende med almindelige Retsplejeprin- cipper end den nugældende Bestemmelse i Loven af 12. Juni 1922, hvorefter Klagerens Fremstilling i et saadant Tilfælde skal læg- ges til Grund ved Tvistens Afgørelse. Hvis Klageren har givet Møde til Forligsprøven og det første Møde, men derefter udebliver fra det følgende Møde, er det ved Justits- ministeriets Skrivelse af 6. Juli 1909 (Min. Tid. 1909 Nr. 276) antaget, at Sagen, hvis den overhovedet foreligger i en saa klar Skikkelse, at den kan bedømmes, ikke bør afvises, men paadømmes paa det foreliggende Grundlag, saaledes at Virkningen af Ude- blivelsen alene er, at den udeblevne afskæres fra at anføre videre i Sagen; denne Praksis kan formentlig stadig gælde. De øvrige Ændringer i Stk. 3 er en Følge af Regelen i § 4 om Inddragelse af Regressagerne un- der Sagen mod den sidste Sælger.

I § 5, Stk. 4, 3die Punkt, i Loven af 12. Juni 1922 bestemmes, at Tilsidesættelse af en Parts Forpligtelse til at meddele Voldgifts- mændene Oplysninger vedrørende Sagen medfører, at Modpartens Angivelser paa det paagældende Punkt lægges til Grund ved Sagens Afgørelse. Denne Bestemmelse fore- slaas — i Overensstemmelse med Princip- pet i Retsplejelovens § 305 — ændret saa- ledes, at Modpartens Angivelser alene skal kunne lægges til Grund. Under den nugæl- dende Ordning kan egentlig Vidneførsel kun finde Sted for Retten; men der finder i Prak- sis i vidt Omfang formløs Afhøring Sted for Voldgiftsretten af Personer, der er villige til at afgive Forklaring, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 4. August 1915 (Min. Tid. 1915 Nr. 159). Udvalget foreslaar, at Dommeren, naar han er indtraadt i Voldgiftsretten, skal afhøre Vidner i Overensstemmelse med Rets- plejelovens Regler, hvorved den Forsinkelse af Sagen, der ofte har fundet Sted, fordi man maatte afvente Vidneførsel i Retten, vil bort- falde. Dog vil Vidneførsel uden for den Kreds, hvor Sagen føres (subsidiær Vidneafhøring), i

Overensstemmelse med Retsplejeloven finde Sted paa Vidnets Hjemsted og der foregaa ved den ordinære Ret — ikke ved Vold- giftsretten. Det forudsættes, at den Sagen behandelende Voldgiftsret har samme Kom- petence som den ordinære Underret i bor- gerlige Retssager til at foranledige Vidne- førsel direkte for den dømmende Voldgifts- ret, hvor dette skønnes af særlig Betydning for Sagens Oplysning; jfr. Retsplejelovens § 171. Under Forligsprøven vil Vold- giftsformanden som hidtil i det Omfang, han skønner det hensigtsmæssigt, kunne modtage formløse Forklaringer af Per- soner, der er villige til at udtale sig; saa- danne Forklaringer er ikke Vidneforklar- inger og vil ikke kunne beediges; hvis de bekræftes ved Underskrift, vil de dog formentlig, hvis de er urigtige, kunne rammes af Straffelovens § 163. Udvalget har end- videre indgaaende drøftet Hensigtsmæssig- heden af at paabyde, at alle Forespørgsler til raadgivende Institutioner skal udgaa fra Voldgiftsretten, idet man derved for- mentlig vilde opnaa, at vedkommende In- stitution fik en mere upartisk Vejledning vedrørende Tvistigheden; noget saadant har man dog ikke villet foreslaa, dels fordi derved Bilæggelsen af Tvistigheder uden Ind- givelse af Klage vilde modvirkes, og Antallet af Voldgiftssager derigennem forøges, dels fordi en saadan Forskrift vilde fjerne Vold- giftsordningen yderligere fra de for den al- mindelige Retspleje gældende Principper (Parternes Virksomhed til Sagens Oplys- ning); man foreslaar derfor alene, at der sam- tidig med Indsendelsen af saadanne Fore- spørgsler skal tilsendes Parterne Genpart af Forespørgselen, for at disse saa eventuelt kan indsende deres Modfremstilling; i Sammen- hæng hermed foreslaas det yderligere, at der skal meddeles Parterne Genpart af alle skriftlige Fremstillinger og Erklæringer til Brug for Voldgiftsretten inden det paa- gældende Voldgiftsmøde.

§ 5, Stk. 7, foreslaas affattet saaledes, at der udtrykkeligt gives Voldgiftsretten Anvisning paa eventuelt at fordele Omkost- ningerne mellem Parterne. Denne Regel, der i øvrigt bør anvendes med stor Forsig- tighed af Voldgiftsretten, idet det stedse bør være Hovedregelen — i Overensstem- melse med Retsplejelovens § 312 —, at den tabende Part skal bære alle Omkostninger, vil navnlig kunne faa en vis Betydning, naar Regressøgsmaal er inddraget under Sagen mod den sidste Sælger, idet Regelen da vil kunne anvendes til at hindre, at henholds- vis den sidste Køber eller den første Sælger af vedkommende Dyr, hvis disse taber Sa-